

Sygn. akt VU 530/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSR del. Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 3 marca 2015 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku R. M. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o dalszą rentę

na skutek odwołania R. M. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 28 marca 2013 r. sygn. (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje wnioskodawcy R. M. (1) prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 1 kwietnia 2013 roku do dnia 31 maja 2015 roku.

Sygn. akt VU 530/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 28 marca 2013 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. odmówił R. M. (1) prawa do renty uznając, że nie jest niezdolny do pracy.

W odwołaniu od powyższej decyzji złożonym w dniu 8 kwietnia 2013 roku R. M. (1) wniósł o przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że stan jego zdrowia, nie pozwala mu na podjęcie pracy zarobkowej a ponadto skład komisji lekarskiej ZUS nie jest uprawniony do wypowiedzania się odnośnie jego schorzeń urologicznych .

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił następujący stan faktyczny:

R. M. (1) urodził się w dniu (...). Ma wykształcenie zasadnicze zawodowe. Z zawodu jest ślusarzem-mechanikiem. W okresie aktywności zawodowej pracował w zawodzie wyuczonym przez około 15 lat. Prowadził także własną działalność gospodarczą w zakresie handlu zbożem i warzywami. Był to handel obwoźny, który wnioskodawca wykonywał jednoosobowo. Działalność w tym zakresie prowadził do 2007 roku. W ramach tej działalności wnioskodawca kupował płody rolne w hurtowniach i sprzedawał je na rynkach. Wnioskodawca dźwigał skrzynki i worki oraz woził płody rolne samochodem. Obecnie wnioskodawca prowadzi działalność gospodarczą polegającą na wynajmie lokali. Wynajmuje dwa lokale. Jego aktywność w ramach prowadzonej działalności ogranicza się do wypisywania faktur za wynajem. O lokale dbają najemcy.

(dowód: wniosek o rentę k. 1-4, zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu k. 15 akt ZUS, oświadczenie wnioskodawcy złożone na rozprawie w dniu 3 marca)

W okresie od dnia 1 kwietnia 2009 roku do 31 marca 2010 roku wnioskodawca był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

(dowód: decyzja ZUS z dnia 27 marca 2009 roku k. 43 w aktach organu rentowego)

Ostatnio uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy przyznanej wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 19 marca 2012 roku w sprawie sygn. akt VU 511/10 na okres od 1 kwietnia 2001 roku do 31 marca 2013 roku. Podstawę powyższego orzeczenia stanowiły opinie biegłych urologów M. P. i B. M., którzy zgodnie uznali wnioskodawcę za częściowo niezdolnego do pracy.

Organ rentowy nie składał apelacji od powyższego wyroku.

(dowód: wyrok z dnia 19 marca 2012 roku k. 149 załączonych akt VU 511/10, uzasadnienie k. 156-159verte)

W dniu 4 lutego 2013 roku R. M. (1) złożył wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

(dowód: wniosek k. 41 akt ZUS)

Orzeczeniem z dnia 11 marca 2013 roku lekarz orzecznik ZUS stwierdził, iż wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy. Taki wniosek wywiódł ze stopnia zaawansowania rozpoznanych u niego schorzeń w postaci stanu po prostatektomii radykalnej z powodu raka stercza w 2007 roku bez cech wznowy czy przerzutów, nadciśnienia tętniczego wyrównanego, jaskry w wywiadu oraz otyłości.

(dowód: orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 11.03.2013r. k. 42 akt ZUS wraz z dokumentacją medyczną w aktach ZUS)

Od powyższego orzeczenia wnioskodawca wniósł sprzeciw w wyniku czego sprawę skierowano na komisję lekarską ZUS, która w dniu 22 marca 2013 roku po rozpoznaniu u wnioskodawcy tożsamy schorzeń, wydała orzeczenie zgodnie z orzeczeniem lekarza orzecznika.

(dowód: orzeczenie komisji lekarskiej z dnia 22.03.2013r. k. 45 akt ZUS wraz z dokumentacją medyczną w aktach rentowych .)

Aktualnie u wnioskodawcy występują następujące schorzenia:

- Stan po wycięciu radykalnym stercza z powodu raka tego narządu w 2007 roku,
- wznowa biochemiczna,
- nieotrzymanie moczu,
- nadciśnienie tętnicze,
- nawracające bóle odcinka szyjnego, piersiowego i lędźwiowo-krzyżowego kręgosłupa,
- dyskopatia C5-C6,
- stan po urazie odcinka szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego kręgosłupa przed wielu laty,
- nawracające bóle i zawroty głowy,
- jaskra obu oczu,

- astygmatyzm krótkowzroczny obu oczu.

(dowód: opinia biegłego onkologa D. P. k. 14-15 wraz z opinią uzupełniającą k. 105-106, opinia biegłego urologa M. P. k. 43-44 wraz z opiniami uzupełniającymi k. 67, k. 99 k. 169, opinia biegłego urologa R. P. k. 142-143 wraz z opinią uzupełniającą k. 147, opinia biegłej kardiolog M. M. k. 25-26, opinia biegłej neurolog B. B. k. 29-29verte, opinia biegłej okulisty A. C. k. 37-38)

Wnioskodawca jest częściowo niezdolny do pracy zgodnej z kwalifikacjami od ustania poprzednich świadczeń do 31 maja 2015 roku z powodu schorzeń urologicznych o podłożu onkologicznym.

(dowód: opinia biegłego onkologa D. P. k. 14-15 wraz z opinią uzupełniającą k. 105-106, opinia biegłego urologa M. P. k. 43-44 wraz z opiniami uzupełniającymi k. 67, k. 99 k. 169, opinia biegłego urologa R. P. k. 142-143 wraz z opinią uzupełniającą k. 147)

Sąd Okręgowy dokonał oceny dowodów i zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z przepisem art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm) niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Z kolei przepisy art. 12 ust. 2 i 3 stanowią, że całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się po pierwsze stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji oraz po drugie możliwości wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art. 13 ust. 1).

Stosownie do treści art. 57 ust. 1 powyższej ustawy renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt 10 lit. a), pkt 11-12, 13 lit. a), pkt 14 lit. a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Częściowa niezdolność do pracy polega na utracie w znacznym stopniu zdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. „Doniosłe znaczenie w konstrukcji częściowej niezdolności do pracy (której definicję zawiera art. 12 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS) ma podkreślenie, że chodzi o ocenę zachowania zdolności do wykonywania nie jakiejkolwiek pracy, lecz pracy „zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji”. R. legis wyodrębnienia tej przesłanki stanowi wyeliminowanie sytuacji, w których ubezpieczeni o wyższych kwalifikacjach po utracie zdolności do ich zarobkowego wykorzystania zmuszeni byłiby podjąć pracę niżej kwalifikowaną, do której zachowali zdolność, wobec braku środków do życia. Inaczej mówiąc, ubezpieczony może być uznany za częściowo niezdolnego do pracy, gdy zachował zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (na przykład pracy wymagającej niższych albo niewymagającej w ogóle jakichkolwiek kwalifikacji), lecz jednocześnie utracił w znacznym stopniu zdolność do pracy, do której posiada kwalifikacje. Wyjaśnienie treści pojęcia „pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji” wymaga uwzględnienia zarówno kwalifikacji formalnych (czyli zakresu i rodzaju

przygotowania zawodowego udokumentowanego świadectwami, dyplomami, zaświadczeniami), jak i kwalifikacji rzeczywistych (czyli wiedzy i umiejętności faktycznych, wynikających ze zdobytego doświadczenia zawodowego), (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 15 września 2006 roku, I UK 103/06 OSNP 2007/17-18/261).

Spór między stronami sprowadzał się w istocie do tego, czy R. M. (1) spełnia przesłankę określoną w art. 57 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy. Dla ustalenia, czy wnioskodawca jest niezdolny do pracy w rozumieniu przepisów cytowanej ustawy, Sąd dopuścił dowód z pisemnych opinii biegłych lekarzy neurologa, kardiologa, okulisty, onkologa i urologa, tj. biegłych z dziedzin medycyny, w ramach których mieszczą się schorzenia, na które cierpi skarżący. Z uwagi na kwestionowanie opinii urologicznych oraz onkologicznej przez organ rentowy konieczne stało się dodatkowo dopuszczenie w trybie art. 286 k.p.c. dowodu z opinii kolejnego biegłego z zakresu urologii.

Opinie opracowane przez biegłych urologów M. P. i R. P. oraz onkologa D. P. (po ich uzupełnieniu w toku postępowania pod kątem zarzutów zgłoszonych przez organ rentowy), kardiologa M. M., neurologa B. B., okulistę A. C. , Sąd ocenia jako jasne, pełne, logiczne i należycie uzasadnione. Biegli sporządzili opinie po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną wnioskodawcy i wynikami badań dodatkowych, jak również po przeprowadzeniu jego osobistego badania. Określili w opiniach, na jakie schorzenia cierpi obecnie wnioskodawca.

Podkreślenia wymaga, że głównymi schorzeniami wnioskodawcy są obecnie schorzenia o podłożu urologicznym. Należy przypomnieć, iż dotychczas wnioskodawca był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy z powodów urologiczno-onkologicznych i to te schorzenia – jak wynika z podzielonych przez Sąd opinii biegłych urologów oraz onkologa - czynią go w ciągłości niezdolnym do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami zawodowymi od daty ustania poprzednich uprawnień.

Dlatego też kluczowe znaczenie w sprawie miały opinie sporządzone przez biegłych urologów oraz onkologa. Dodatkowo zaś wnioskodawca został przebadany przez biegłych neurologa, kardiologa i okulistę.

Schorzenie kardiologiczne – nadciśnienie tętnicze choć niewątpliwie ma wpływ na ogólny stan zdrowia skarżącego, rozpatrywane oddzielnie, nie skutkuje jego niezdolnością do pracy. Znajduje się ono bowiem w okresie wydolności krążenia i nie powoduje powikłań istotnych w układzie sercowo-naczyniowym. Wymaga natomiast systematycznego leczenia farmakologicznego, ale nie powoduje niezdolności do pracy.

Również stwierdzone schorzenia neurologiczne (nawracające bóle odcinka szyjnego, piersiowego i lędźwiowo-krzyżowego kręgosłupa, dyskopatię C5-C6 , stan po urazie odcinka szyjnego i lędźwiowo-krzyżowego kręgosłupa przed wielu laty oraz nawracające bóle i zawroty głowy) nie czynią skarżącego niezdolnym do pracy. Biegła neurolog B. B. stwierdziła, że u wnioskodawcy występują jedynie niewielkie odchylenia w badaniu neurologicznym, nie ma istotnych zmian w badaniach dodatkowych, a urazy odcinka szyjnego i 1-s kręgosłupa były przed wielu laty i obecnie nie mają zasadniczego wpływu na stan zdrowia wnioskodawcy.

Niezdolności do pracy wnioskodawcy – jak wynika z opinii biegłej okulisty A. C. - nie powoduje także jaskra obu oczu oraz astygmatyzm krótkowzroczny obu oczu.

Wnioskodawca jest natomiast częściowo niezdolny do pracy zgodnej z kwalifikacjami zawodowymi z powodu schorzeń urologiczno-onkologicznych, w postaci stanu po wycięciu radykalnym stercza z powodu raka tego narządu w 2007 roku, wznowy biochemicznej oraz nieotrzymania moczu, co wynika jednoznacznie, z podzielonych przez Sąd, opinii biegłych z zakresu urologii: M. P. i R. P. oraz opinii biegłego onkologa D. P..

Biegły onkolog D. P. (2) wskazał, że wnioskodawca z wykształceniem zawodowym w zawodzie ślusarza - mechanika po prostatectomii radykalnej z uwagi na progresję choroby nowotworowej -wznowę biochemiczną ze stopniowo wzrastającymi poziomami PSA oraz wysiłkowe nieotrzymanie moczu (popuszcza mocz nawet przy niewielkiego stopnia wysiłkach), jest częściowo niezdolny do pracy zgodnej z kwalifikacjami. W. biochemiczna wynika z badań obrazowych, na których jest opisywana jako zmiana 10 mm. Zmiany tej wcześniej nie było. Przez radiologa zmiana została zinterpretowana jako blizna pooperacyjna z sugestią pogłębienia diagnostyki. Powyższe jednoznacznie

wskazuje na konieczność dalszych badań celem potwierdzenia lub wykluczenia wznowy miejscowej raka. Biegły zaznaczył, iż progresja choroby nowotworowej pod postacią wznowy biochemicznej wymaga podjęcia leczenia. Progresja choroby nowotworowej nie jest jednak nową okolicznością, gdyż progresja ujawniła się co najmniej w marcu 2013r. (wzrost wskaźnika PSA), a zatem istniała w dacie wydania zaskarżonej decyzji.

Wnioski biegłego onkologa, co do rozpoznania schorzeń i ich wpływu na zdolność do pracy wnioskodawcy, podzielił w swej opinii biegły urolog M. P.. Biegły stwierdził, że po wycięciu radykalnym stercza z powodu raka tego narządu w 2007 roku utrzymuje się u skarżącego niepełne trzymanie moczu, zwłaszcza po wysiłkach fizycznych. Wnioskodawca zmuszony jest używać zabezpieczenia w postaci pieluchomajtek i cewnika zewnętrznego w nocy. M. P. (2) podobnie jak biegły onkolog zwrócił też uwagę, że ostatnio stwierdzono u skarżącego progresywny wzrost poziomu PSA, co wskazuje na wznowę biochemiczną raka. Potwierdza to wynik badania TK miednicy mniejszej, w którym stwierdzono w miejscu zespolenia pęcherza i cewki moczowej strukturę 10 mm, której wcześniej nie obserwowano.

W opinii uzupełniającej biegły M. P. – odnosząc się do zarzutów organu rentowego - podniósł, że wskazana przez organ rentowy obniżona sprawność ustroju - została uwzględniona przez niego w opinii poprzez orzeczenie częściowej, a nie całkowitej niezdolności do pracy. Biegły wyjaśnił, że wnioskodawca nie może pracować w wyuczonym zawodzie ślusarza, nie tylko ze względu na ciężką pracę fizyczną, ale również na trudności w zachowaniu należytej higieny, co jest koniecznym u chorych z nietrzymaniem moczu. Ponadto biegły zwrócił uwagę, że chorzy na raka stercza wymagają stałej kontroli i monitorowania poziomu PSA jako markera nowotworowego i w sytuacji jego wzrostu traktowane jest to jako wznowa biochemiczna raka. W przypadku R. M. (1) wzrost nastąpił już w 2013 roku, co zostało potwierdzone w karcie informacyjnej z Oddziału Urologii i Onkologii Urologicznej Szpitala w Tuszynie oraz w historii choroby z Poradni Urologicznej w Tuszynie.

Wbrew stanowisku organu rentowego zawartemu w kolejnym piśmie z dnia 7 marca 2014 roku (k. 74-75) biegły prawidłowo odniósł zdolność do pracy wnioskodawcy do zawodu ślusarza-mechanika, uwzględniając jego wiek i predyspozycje psychofizyczne. Skarżący nie tylko posiada formalne kwalifikacje do wykonywania tego zawodu, ale co więcej ten zawód faktycznie wykonywał przez ok. 20 lat pracy. Następnie wnioskodawca handlował do 2007r. zbożem i warzywami, co wiązało się z koniecznością dźwigania dużych ciężarów, czego - jak wynika z opinii biegłego-skarżący nie może robić. Poza tym należy podnieść, że praca taka, jako nie wymagająca dodatkowych kwalifikacji, co podkreślił w opinii biegły M. P. (2) (k. 67 akt), była pracą poniżej jego kwalifikacji. Natomiast działalność gospodarza jaką obecnie prowadzi wnioskodawca w zakresie wynajmu lokali sprowadza się li tylko do wypisywania faktur z tytułu wynajmu lokali. Wykonywanie takich prostych technicznych czynności nie świadczy o tym, że nabył on nowe kwalifikacje zawodowe, które czyniłyby go zdolnym do pracy, jak chce organ rentowy.

Dodatkowo należy podnieść - odnosząc się do zarzutów organu rentowego zawartych w piśmie z dnia 10 kwietnia 2014 roku (k. 95-96) - iż obowiązujące przepisy nie zabraniają osobom częściowo niezdolnym do pracy podejmowania zatrudnienia. A zatem prowadzenie przez wnioskodawcę działalności gospodarczej w zakresie wynajmu lokali, w żadnym wypadku nie jest dowodem na to –jak chce organ rentowy - że jest on zdolny do pracy zarobkowej i to zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami zawodowymi.

Także kolejny biegły z zakresu urologii R. P. (2) uznał, że wnioskodawca z uwagi na występujące u niego schorzenia urologiczne jest osobą częściowo niezdolną do pracy w ciągłości od operacji prostatektomii radykalnej z 2007 roku, a jego stan zdrowia nie rokuje poprawy w przyszłości. Biegły podniósł, że R. M. (2) jest niezdolny do wykonywania pracy w wyuczonym zawodzie mechanika- ślusarza, gdyż praca ta wymaga wysiłku fizycznego, a nietrzymanie moczu, które występuje u wnioskodawcy jako powikłanie pooperacyjne spowodowane uszkodzeniem zwieracza wewnętrznego, to wyklucza. Jest to poważna niedogodność zmuszająca go do stosowania i wielokrotnej wymiany w ciągu dnia środków higienicznych. Dla wnioskodawcy wskazana jest praca w warunkach komfortowych, lekka, nie wymagająca wysiłku fizycznego.

Wysiłkowe nietrzymanie moczu jako powikłanie pooperacyjne wynika nie tylko z opinii urologicznych, ale także z opinii biegłego onkologa. Polemika organu rentowego z tym rozpoznaniem biegłych jest gołosłowna. Rozpoznane

schorzenie w postaci nietrzymania moczu – jak wynika z opinii biegłych, a wbrew zarzutom organu rentowego – znajduje oparcie w dokumentacji medycznej wnioskodawcy oraz wynika z przeprowadzonego przez biegłych badania klinicznego, które podobnie jak dokumentacja medyczna jest miarodajnym dowodem w sprawie.

Podkreślić należy, że ZUS nie wykazał w żaden sposób, że nastąpiła poprawa w stanie zdrowia wnioskodawcy, który to stan był w latach 2009-2013 podstawą do przyznawania mu renty z tytułu niezdolności do pracy.

Do podważenia jasnych i spójnych opinii biegłych urologów i onkologa nie może prowadzić okoliczność, że lekarz orzecznik ZUS i komisja lekarska ZUS swoim orzeczeniem nie uznała R. M. (1) za zdolnego do pracy. Opinie lekarzy orzeczników w świetle art. 245 k.p.c. są tylko dokumentami prywatnymi, a zatem stanowią dowód tego, że osoba która się pod nimi podpisała, złożyła oświadczenie w nich zawarte. Nie korzystają natomiast z domniemania prawdziwości. Sąd rozpoznając sprawę – wobec zakwestionowania tych opinii przez wnioskodawcę – nie może się na nich opierać przy wydawaniu rozstrzygnięcia. Przeciwstawia się temu obowiązująca w postępowaniu sądowym zasada bezpośredniości przeprowadzania dowodów. Dlatego też w niniejszej sprawie dla oceny stanu zdrowia wnioskodawcy Sąd przeprowadził dowód z opinii biegłych sądowych lekarzy. Opinie lekarzy orzeczników ZUS nie stanowią skutecznego przeciwdowodu dla opinii sporządzonych przez biegłych sądowych w niniejszej sprawie. Organ rentowy nie może zatem podważyć opinii biegłych sądowych przeciwstawiając im jedynie opinie lekarzy orzeczników.

Niewątpliwie biegli sądowi z zakresu urologii M. P. i R. P. oraz onkologii D. P., praktycy z wieloletnim doświadczeniem, posiadają fachową wiedzę dotyczącą raka gruczołu krokowego po prostatektomii, a zatem są w stanie w sposób prawidłowy je rozpoznać i ocenić.

W przedmiotowej sprawie organ rentowy nie przedstawił zatem jakichkolwiek innych poza opiniami lekarzy orzeczników ZUS dowodów na to, iż wnioskodawca jest zdolny do pracy.

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy dowodzi w sposób jednoznaczny, iż wnioskodawca z uwagi na schorzenia urologiczno-onkologiczne jest częściowo niezdolny do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami zawodowymi.

Czasookres niezdolności do pracy skarżącego Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego onkologa D. P. (2) uznając, iż wiek wnioskodawcy oraz szybki postęp wiedzy medycznej przemawiają przeciwko orzeczeniu trwałej niezdolności do pracy, jak o to wnosili biegli urologi D. P. i R. P..

Uwzględniając powyższe Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał R. M. (1) prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy, na okres od 1 kwietnia 2013 roku do 31 maja 2015 roku.